

And the winner is

De NRW-Jaarprijs

Er zijn veel redenen om lid te zijn van de Nederlandse Raad voor Winkelcentra. Je komt nog eens iemand tegen, je hebt aardige en informatieve projectbezoeken en je krijgt een leuk register met alle planmatig ontwikkelde winkelcentra in Nederland. Allemaal leuk en nuttig, maar voor mij is er maar een echte reden om lid te zijn: de uitreiking van de NRW Jaarprijs.

Niks enveloppen en dankwoorden van de in rokkostuum gestoken winnaars aan de eigen familie, de financier en de Here. Wel een prachtige videopresentatie waarin alle genomineerden ruim aan bod komen. De jury heeft met de camera in de hand de projecten bezocht en geeft, na een korte inleiding door de ontwikkelaar, een deskundig commentaar op de sterkten en zwakten van het betreffende project. Genadeloos, maar altijd vriendelijk en beschaafd. Zelfs bij het meest waardeloze project is de jury altijd weer in staat om toch nog enige positieve kanttekeningen te maken. Een knappe prestatie gegeven het gebied hier, een fraaie oplossing van de ontsluiting daar. Maar ook bij de beste projecten weet men nog altijd wel een minpuntje te berde te brengen. Daardoor kunnen alleen de doorgewinterde Jaarprijs-kenners tijdens de presentatie met zekerheid een aantal kandidaten wegstrepen

Dit jaar was het helemaal smullen. Maar liefst tien genomineerden hadden zich aan gemeld. Voorwaar een moeilijke opgave voor de jury. Het wordt een vergelijking tussen appels, peren en motorfietsen, zoals een van de genomineerden het kernachtig uitdrukte. Hoe kan je een woonmall, een FOC en een Vinex-wijkwinkelcentrum met elkaar vergelijken ?

De spanningsopbouw was ook weer fantastisch. Harde, bombastische muziek, ... een lange stilte en toen was het duidelijk wie dit jaar de winnaar werd. Omdat een combinatie het dit keer won (OMC) én degene die de prijs in ontvangst nam ook een aantal andere in het proces belangrijke personen in de feestvreugde wilde laten meedelen, stroomde het podium binnen de kortste keren vol. Een nobel, maar buitengewoon gevaarlijk gebaar. Want wie zijn nu wel of niet belangrijk ? En naar welke fase kijk je ? Haal je bijvoorbeeld ook de mensen die het concept bedacht hebben naar voren, de betrokken makelaar, de architect ? Resultaat is in ieder geval dat er altijd mensen zich gepasseerd zullen voelen en er van gebaald hebben dat zij niet op dat podium hebben gestaan. Het 'zij wel en ik niet-principe'. Vreugde en verdriet in een moment gevangen, prachtig !

Het mooie van de prijs is ook dat de presentaties telkens weer uitnodigden om op korte termijn zelf een kijkje te gaan nemen. In tegenstelling tot voorgaande jaren had ik het merendeel nog niet met eigen ogen aanschouwt. Er valt voor mij dus nog een hoop moois te zien de komende tijd. En ik kan nu mijn eigen mening toetsen aan die van een vakkundige jury.

Jeroen Verwaaijen
directeur onderzoek Strabo bv
verwaaijen@strabo.nl

verschenen in Shopping Center News mei 2002